A°. 1835. N°. 56.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 9 Mei.

FRANKFORT, den 5den Mei.

Een tweede berigt uit het Pruissische behelst het volgende: »Wij staan nu ten aanzien van Engeland op hetzelfde punt, waarop wij voor vier maanden stonden. Wij hebben een Whig-ministerie, met lord *Palmerston* in het departement van buitenlandsche zaken. Daarop was men hier niet voorbereid; eer dacht men, dat *O'Connell* in de nieuwe zamenstelling zou zijn opgenomen, dan dat aan lord *Palmerston* andermaal de aangelegenheden der wereld zouden toevertrouwd worden. De edele lord verwekt bij de stelselmatige staatslieden groote bekommernis; hij heeft geen sijsthema, zeggen zij, springt onophoudelijk heen en weder, schijnt het somwijlen er opzettelijk op toe te leggen, om verwarring te veroorzaken, en zich door een aanmatigend gedrag gehaat te maken. Zoo leerde men hem althans vroeger kennen, en het is te denken, dat hij nu welligt nog meer hartstogtelijk handelen, en vergelden zal, wat hij in den jongsten tijd misschien lijden moest. Waarheen zulks leiden kan, vermag niemand vooruit te zeggen. De gevolgen van het besluit, om aan eenen man als lord *Palmerston* het bestuur der buitenlandsche zaken van Engeland op te dragen, zullen intusschen misschien spoedig blijken. Het wantrouwen, dat men op het vaste land tegen dezen staatsman koestert, is onverwinnelijk; hoe zal er iets goeds bereikt, hoe het vredes-sijsthema, waarheen alle pogingen gerigt zijn, behoorlijk verstaan en gevolgd worden, wanneer bij den staat van onzekerheid, waaronder Europa buitendien lijdt, de bestuurders der staatszaken niet alleen niet eensgezind zijn, maar ook eene wederzijdsche afkeerigheid gevoelen. Door een wonder werd tot dus verre de vrede behouden, thans zou er meer dan een wonder moeten gebeuren, indien er geen ernstige verwikkelingen ontstonden en de eene of andere mogendheid niet gecompromitteerd wierd. Bij ons wordt, naar het schijnt, het netelige van den toestand ingezien, en bij tijds gezorgd om door geen te hevigen tegenstand tegen lord *Palmerston* het kwaad te verergeren. Dus zal ook wel onze gevolmagtigde te Londen blijven, en alles in 't werk gesteld worden, om de andere hoven te bewegen, hunne vertegenwoordigers mede aldaar te laten. Of zij daartoe zullen besluiten, is nog twijfelachtig, want, gelijk bekend, de gevolmagtigden der noordelijke hoven verlieten Londen, om aan de Engelsche natie het misnoegen te laten blijken, hetwelk lord *Palmerston* overal verwekte, en keerden eerst daarhenen terug, toen *Peel* in het ministerie kwam. Verstandig zou het overigens zijn om uit den nood eene deugd te maken, en de gevolmagtigden te belasten op de plaats zelve werkzaam te zijn, om de fouten, die mogten begaan worden, of spoedig af te wenden of te baat te nemen, ten einde eenen tegenstander in de schaduw te plaatsen, die, gelijk de phenix, uit zijn eigene asch herrezen is.»

— Uit Konstantinopel wordt berigt, dat in den laatsten tijd eenige gevallen van vermoedelijke pestziekte zijn voorgekomen, en dat zich te Salonichi de plaag mede weder geopenbaard heeft, en wel door te vroegtijdige ontscheping der manschap uit vaartuigen, die van Alexandria gekomen waren. — Te Venetie zou zich insgelijks op een in de quarantaine liggend schip, hetwelk, met boomwol bevracht uit, Egypte binnengeloopen was, een twijfelachtig geval opgedaan hebben, waardoor de stad in geene geringe bekommernis was geraakt.

— In het Keurvorstendom Hessen zijn de godsdienstgeschillen, gelijk in andere landen, tegenwoordig zeer levendig. Men spreekt daar van eene Synode, om de Symbolische boeken te herzien. De tegen elkander overstaande partijen worden onderscheiden door den naam van rationalisten en pietisten. De laatsten houden zich stipt aan den letterlijken zin der genoemde boeken; de eersten willen ze geheel redelijk, naar hun begrip, verklaard hebben. Beide partijen zullen wederzijds, gelijk gewoonlijk, te ver gaan. Hoe intusschen eene synode een einde aan de geschillen zou kunnen maken, ziet men nog niet in.

PARYS, den 4den Mei.

De zitting van het hof der pairs zal morgen om twaalf uur geopend worden. Het getal beschuldigde republikeinen, die door hetzelve moeten geoordeeld worden, bedraagt 130. De meeste beschuldigden zijn gisteren reeds overgebragt naar het gebouw, waar het hof der pairs zitting houdt. De generaal *Rullière* zal het bevel voeren over de troepen, die de dienst bij dit gebouw, gedurende het proces, zal waarnemen.

— Een der dagbladen behelst het volgende: »De heer *Livingston* (de Amerikaansche gezant bij het Fransche hof) bevindt zich te Havre, wachtende op de terugkomst van het fregat *Constitution*, hetwelk te Cherburg den noodigen voorraad inneemt. Bij het verlaten van Parijs heeft hij veel misnoegdheid laten blijken en tegen iedereen gezegd, dat hij de aanneming van het gewijzigde ontwerp (over de Amerikaansche schuld) beleedigender vond, dan eene verwerping van de wet, omdat, althans in het laatste geval, dit in spijt van de ministers zou hebben plaats gehad; terwijl zij zich nu bij de kamer gevoegd, en gemeene zaak met haar gemaakt hebben, om het gouvernement der Vereenigde Staten tot eene herroeping te noodzaken.

»Bij het nemen zijner paspoorten, heeft de heer *Livingston*, den heer *Barton*, eersten secretaris van ambassade, als zaakgelastigde achtergelaten. Deze zal tot aan het besluit van de kamer der pairs te Parijs blijven. Indien daarbij de wet vastgesteld wordt, zoo als zij in de kamer der afgevaardigden is doorgegaan, zal de heer *Barton* zich mede verwijderen, ten zij hij middelerwijl andere instructien mogt ontvangen. — Zoodanig is thans de staat der betrekkingen tusschen Frankrijk en Amerika.»

Van den 5den Mei.

De eerste zitting van het hof der pairs in de zaak der republikeinen heeft heden werkelijk plaats gehad. Des voormiddags om 10 ure was reeds eene groote menigte volks voor de deuren van het gebouw, waarin het hof zijne zittingen houdt, verzameld. Zij waren door vele schildwachten bezet. In de omringende straten bevonden zich een aantal stadssoldaten en politie-beambten. Kwartier voor elf ure rukte er een bataljon van het 1ste legioen der nationale garde van Parijs aan, en plaatste zich in den voorhof van het gebouw, waar reeds de keur-kompagnien van het 37ste regement van linie verzameld waren. Vijftig municipale garden werden voor de banken der getuigen geplaatst. Kwartier voor twaalf uur verscheen in de zaal de hertog *Decazes* in het kostuum van pair, en werd gevolgd door de getuigen ten lasten der beklaagden, onder welke zich verscheidene vrouwen en lanciers bevonden. De getuigen ten behoeve der beklaagden kwamen spoedig daarna, onder welke men de heeren afgevaardigde *Arago*, kolonel *Gallois*, *Gregoire* opmerkte. Verscheiden advocaten, die van ambtswege benoemd en door de beklaagden goedgekeurd zijn, lieten zich mede ter hunner plaatse vinden. De beklaagden werden door de municipale garden binnengebragt, eerst die van Lyon, daarna die van Parijs, en vervolgens die van Luneville, de laatsten allen onder-officiers. De beklaagden van Parijs dragen allen eenerlei petten, met driekleurige kokarden. Eerst schijnt het plan bestaan te hebben, dat de beklaagden zeer achteloos gekleed en ongeschoren voor het hof zouden verschijnen; doch dit schijnt hun ontraden te zijn, daar het geen gunstigen indruk bij het publiek ten hunnen aanzien zou verwekt hebben. Zij zagen er allen althans ordentelijk uit. Nadat een der deurwaarders eene beerenhuid op den voorzittersstoel gelegd had, ten einde de beenen van den heer *Pasquier*, die daaraan ongemak lijdt, te bedekken, verscheen de president en nam plaats. De namen der pairs werden afgeroepen, en daaruit bleek, dat er 78 afwezig waren, onder welke men opmerkte, de heeren *de Talleyrand*, minister *de Broglie*, minister maarschalk *Maison*, maarschalk *de Belune*, generaal *Klein*, maarschalk *Grouchy*, maarschalk *Moncey*, maarschalk *Soult*, minister admiraal *Duperré*.

Het hof heeft weder een twintigtal verschooningen wegens staat van gezondheid aangenomen.

De heeren *de Lascours* en maarschalk *Lobau* waren door twee der beklaagden als getuigen gedagvaard, doch zij verklaarden hen niet te kennen en niets ten hunnen voordeele te kunnen afgeven, en dus van oordeel te zijn om als regters te moeten blijven zitten.

Bij het vragen naar de namen en beroepen der beschuldigden, zeide de beklaagde *Noir*, dat hij priester en onderwijzer op het collegie van Montelimar was, dat hij een advocaat tot verdediger had gekozen, maar tevens den abt *de la Mennais*, omdat misschien zijn priesterambt bij het proces mede ter sprake zou komen.

De beschuldigden van Parijs en Luneville weigerden te antwoorden, omdat men hunne gekozene verdedigers niet had willen toelaten.

De beklaagde *Baume* verlangde, dat de vrouwen en zusters der beklaagden in de zaal zouden worden toegelaten. Zijne vrouw was [illegible] mijlen ver gekomen, om in zijne gevangenschap te deelen. De president antwoordde, dat, volgens de gebruiken van het hof, geene vrouwen in de zaal konden worden toegelaten.

Van de zijde van een der Parijsche beschuldigden werd geëischt, dat hunne benoemde verdedigers, schoon geen advocaten zijnde, nogtans zouden worden toegelaten. Hierover is het hof in beraadslaging getreden.

— In de kamer der afgevaardigden is gisteren met 169 tegen 159 stemmen besloten, om een ontwerp ter verbetering van de vaart op de rivieren aan de commissie te verzenden. Hierdoor wordt deze zaak welligt een jaar verschoven. De oppositie heeft dit bewerkt, door, zonder reden, met leden, die plaatselijke bedenkingen hadden, mede te stemmen.

— Er zijn bij voortduring zeer tegenstrijdige geruchten in omloop omtrent de gevechten, welke tusschen den 20sten en 24sten April tusschen een aantal troepen van de Koningin en die van don *Carlos* hebben plaats gehad. De laatste geruchten zouden doen gelooven, dat de Carlisten eenig voordeel behaald hebben.

BRUSSEL, den 7^{den} Mei.

De Belgische *Moniteur* behelst eene uitvoerige beschrijving der inwijding van den ijzeren spoorweg tusschen Brussel en Mechelen, die thans voltooid is. Er zijn bij deze gelegenheid drie stoomrijtuigen in werking geweest. Het eerste trok zeven wagens voort, het tweede drie *chars à bane* en vier *diligences*, en het derde, de *Olifant* genaamd, zestien voertuigen. Op dezen eersten togt is de volle kracht der stoomrijtuigen niet aangewend, omdat het de eerste proef was en de allersnelste vaart degenen, die voor het eerst in de wagens en de overige voertuigen zaten, niet aangenaam zou geweest zijn. De weg tusschen Brussel en Mechelen (5 uren afstands) is echter in 50 minuten afgelegd. Bij de terugkeering heeft de *Olifant* alleen al de 30 voertuigen voortgetrokken. Doordien bij Vilvoorde het water verstookt was, heeft men zich eenigen tijd aldaar moeten ophouden.

De inwijding is in tegenwoordigheid van den Koning geschied. De minister van binnenlandsche zaken heeft eene aanspraak gedaan. Groot was de toevloed van nieuwsgierigen uit alle oorden, om dit schouwspel bij te wonen. De presidenten der Koninklijke Pruissische regeringen van Keulen en Aken en vele inwoners van die steden waren mede tegenwoordig.

's GRAVENHAGE, den 7^{den} Mei.

Heden morgen is Z. K. H. de Prins *van Oranje*, met Hoogstdeszelfs twee jongste zonen, naar den Helder vertrokken, ten einde het schip te bezigtigen, waarmede Z. K. H. Prins *Willem Frederik Hendrik* binnen kort eenen togt naar de West-Indiën zal ondernemen.

Hoogstdeszelfs oudste zoon, Z. K. H. de Erfprins *van Oranje*, heeft, na de terugkomst uit Amsterdam, de lessen aan de Leydsche Hoogeschool hervat.

MIDDELBURG, den 6^{den} Mei.

Eergisteren arriveerde alhier de hoogwaardige heer *Cornelis Ludovicus* baron *van Wijkerslooth van Schalkwijk*, bisschop van Curium, vergezeld door zijnen secretaris, den wel-eerw. heer *van Rooijen*, en deelde gisteren morgen, op eene plegtstatige wijze, het heilige sacrament des vormsels aan vijf honderd leden der Roomsch-Katholijke gemeente te Middelburg en Vere uit. Reikhalzend zagen deze de komst van dien waardigen en geachten kerkvoogd te gemoet, en groote stichting heerschte bij deze plegtigheid, waartoe ook de roerende toespraak van zijn hoogwaarde niet weinig bijbragt. Na den afloop der plegtigheid, die door niets werd gestoord, vertrok zijn hoogwaarde met gelijk doel naar Vlissingen, en verliet tegen den avond, na zijne groote tevredenheid over den ordelijken afloop van alles in de hartelijkste bewoordingen te hebben uitgedrukt, wederom het eiland, om zijne bediening in Zuid-Beveland en verder door deze geheele provincie voort te zetten.

AMSTERDAM, den 7^{den} Mei.

Beurs van den 6^{den} Mei.

De handel in publieke effekten was heden niet onbelangrijk.

Holland. Onze $2\frac{1}{2}$ pCt. werkelijke schuld opende $58\frac{7}{16}$ à $\frac{1}{8}$; spoedig echter kwamen daarin op nieuw aanzienlijke koopers voor Engelsche rekening te voorschijn, waardoor dit effekt tot $58\frac{1}{2}$ klom en zich op dezen prijs tot het einde toe souteneerde; 5 pCt. openden à $102\frac{15}{16}$ doch stegen allengskens tot $103\frac{1}{4}$, op welke hoogte zij bleven. Veel beweging heerschte in kansbiljetten, welke voor binnenlandsche rekening aangekocht werden, en in posten van 27 tot $27\frac{1}{4}$ verhandeld werden. Oude sijndikaat 96, $96\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ gedaan; nieuwe 82, $82\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, doch bepaalden zich de omzettingen slechts tot kleine posten.

Spanje. In 5 pCt. perpetuelen vond eenige handel plaats; de prijs klom van $50\frac{1}{4}$ tot $50\frac{7}{8}$ en bleef $50\frac{1}{2}$; 3 pCt. stegen van $31\frac{1}{8}$, allengskens tot $31\frac{5}{8}$ en sloten $31\frac{1}{2}$ pCt.; veel beweging heerschte weder in uitgestelde: dezelve hadden het aanzien hun standpunt van gisteren te zullen handhaven; men betaalde in het begin der beurs daarvoor $21\frac{1}{8}$, toen zoo veel stukken daarvan ter markt kwamen voor Belgische rekening, dat de koers allengskens tot $20\frac{5}{8}$ terug viel, zich weder tot $21\frac{1}{8}$ verhief en $20\frac{7}{8}$ bleef. Men is nog altijd in het onzekere over het lot dezer Spaansche effekten, en zoo lang deze onzekerheid duurt, zal de agiotage gedurig tot operatien, zoo wel *à la hausse* als *à la baisse*, vinden. In cortes en derzelver coupons is bijna geen handel gedreven, de prijs is $40\frac{1}{2}$ en $32\frac{1}{2}$ nominaal.

Alle Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren; met Columbianen, Peruanen en Mexicanen stil; de koersen derzelven iets flaauwer dan gisteren.

Beurs van den 7^{den} Mei.

Er was heden hoegenaamd niets nieuws ter beurs bekend; en moet ik mij alleen tot mededeeling der koersen bepalen.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. Deze effekten openden à $58\frac{1}{4}$ stegen tot $58\frac{1}{2}$ en bleven $58\frac{1}{4}$ à $\frac{5}{16}$; 5 pCt. $103\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$ gebleven bij eenigen handel; kansbiljetten $27\frac{3}{16}$ à $\frac{5}{16}$; sijndikaat als gisteren.

Spanje. Alle Spaansche effekten, uitgezonderd uitgestelde, als gisteren; laatstgenoemde echter tot 22 opgeklommen.

In Russische, Oostenrijksche ook Zuid-Amerikaansche schuldbrieven is weinig handel gedreven, en leden ook de prijzen geene meldenswaardige verandering.

— In de Javasche couranten tot den 31sten December vindt men het volgend extract uit het register der resolutien van den gouverneur-generaal *ad interim* van Nederlandsch Indie in rade:

Buitenzorg, den 24 December 1834 (No. 8).

Gelezen, enz.

Is goedgevonden en verstaan te bepalen, gelijk wordt bepaald bij deze:

Eerstelijk: Alle pogingen, om het inkomend regt te ontduiken, bij resolutie van 1 Julij jongstleden, No. 4, bepaald voor wollen en katoenen stoffen, vervaardigd in landen, met welke het koningrijk der Nederlanden niet in vriendschappelijke betrekking staat, en met name in België, zullen worden gestraft met verbeurdverklaring der goederen en eene geldboete van het viervoud der waarde, volgens taxatie door het departement der inkomende en uitgaande regten; zullende de boete, bij onvermogen van den invoerder, eigenaar of geconsigneerde, worden verhaald op de agenten van het schip, waarmede de invoer heeft plaats gehad, en des noods op het schip zelve.

Ten tweede: Onder de handelingen, met de poenaliteit in art. 1 bedreigd, wordt niet slechts verstaan heimelijke of ongeoorloofde invoer, maar ook alle verkeerde aangiften en opgaven, hetzij door het bezigen van valsche benamingen, of door het overleggen van valsche certificaten van oorsprong, facturen, commercie-brieven of andere bewijsstukken, en voorts elke poging, om de resolutie van 1 Julij jongstleden, No. 4, illusoir te maken; en

Ten derde: Het gouvernements-aandeel in de confiscatien en boeten, die ter zake van de toepassing der tegenwoordige resolutie zullen worden uitgesproken, wordt ter vermeerdering der bij de wet bepaalde aandeelen afgestaan, geheel alleen behoudens dat de aanbrenger of aanhaler boven zijn aandeel zal genieten een vierde der hierboven vastgestelde boete.»

Mengelwerk.

Aan de Redactie.

In het nommmer van April der *Schei- en Artsenij-mengkundige Bibliotheek* van den heer MEYLINK, vindt men weder eene opgave van het getal apothekers van eenige steden der provincie *Zeeland*, in verhouding tot derzelver bevolking; zulks levert deze betreurenswaardige uitkomst op:

Middelburg telt	14,000 zielen en	17 apothekers benevens eene stads-apotheek.		
Vlissingen «	7,000	« «	4	«
Zierikzee «	6,300	« «	7	«
Goes «	4,600	« «	7	«

Wanneer men daarbij nu onder het oog houdt, aan welke drukkende verpligtingen de apotheker onderworpen is, vervat in de wet 12 Maart 1818; de daarop gegronde instructie voor denzelven en verdere koninklijke besluiten, en dan weet, dat, onder anderen, volgens het gevoelen van wijlen den hoogleeraar VOGELAAR, in iedere welingerigte apotheek, moet gevonden worden:

1. Een behoorlijke netto winkel; 2. eene dito werkplaats; 3. eene bergplaats voor droogerijen; 4. een goede kelder; 5. een droogzolder om kruiden te droogen: dan behoorden, tegen zoo vele lasten, ook daaraan geëvenredigde voordeelen verbonden te zijn. Doch het is er verre af, dat zulks het geval is. Ieder onbevoordeelde en zaakkundige kan intusschen ligtelijk beseffen, dat hij, die met groote moeijelijkheden te worstelen heeft, en zal gaarne gelooven, dat, zoo lang er eene zoo onbeperkte mededinging plaats heeft, het grootste gedeelte aan al die bepalingen niet voldoet, of in de mogelijkheid is aan dezelve te voldoen. Waarom het dan ook van het hoogste belang is, dat, bij de reeds zoo lang gewenschte herziening der wet op de uitoefening der geneeskunde, vooral ook op dit punt de aandacht mag gevestigd worden. Het is er verre af, dat men zoude begeeren, dat alle mededinging uitgesloten wierd; neen! groot nadeel zoude daaruit ontstaan; maar even groot nadeel ontstaat er uit eene mededinging gelijk die thans plaats heeft. Ik bedoel slechts eene eenigzins beperkte mededinging, waardoor men aan den eenen kant in staat gesteld wordt, met naauwgezetheid aan alle opgelegde verpligtingen te kunnen voldoen, doch, dat er, aan den anderen kant,

gezongd worde, — en daartoe is de regering, volgens het gevoelen van bovengenoemden hoogleeraar VOSMAER ook even duur verpligt, — voor het behoorlijk onderhoud van dengene, dien zij zulke zware lasten op de schouders legt.

« De staat," zegt die te vroeg aan de wetenschappen ontrukte, verdienstelijke man, « is verpligt te zorgen voor het onderhoud van den apotheker; want de « arbeider is zijn loon waardig. Het is juist niet noodig; het is zelfs even nadeelig als ondoenlijk om de apothekers van staatswege te bezoldigen. Zij kunnen « zeer goed onmiddellijk bezoldigd worden door diegenen, welke hunne diensten « genieten, omdat elk een, op dat oogenblik, min of meer de waarde van die « diensten zal inzien.

« Maar de staat moet zorgen, dat de apotheker niet slechts als koopman, naar « de *waarde* zijner geneesmiddelen, maar ook naar de pligten en lasten, welke « zijn beroep hem opleggen, beloond worde; even zoo wel als hij zorgen moet, « dat de apotheker in zijnen post zich niet aan knevelarij schuldig make, waartoe hij zoo veel gelegenheid heeft.»

En dit doel zoude zeer goed kunnen bereikt worden, door het getal apothekers te bepalen naar evenredigheid van het getal zielen, zoowel in grootere steden, als in de kleine en ten platten lande. — En waarom zoude niet even goed het getal apothekers kunnen bepaald worden, even als zulks gebeurt met de *procureurs*, *notarissen* en *schoolonderwijzers* b. v.? Of is de werkkring van die menschen belangrijker?

Het valt ook niet te betwijfelen, of de wetenschap zelve zoude er bij winnen, vooral, wanneer ook die voorgestelde bepaling in werking gebragt wierd, dat niemand tot apotheker zoude worden toegelaten, dan hij, die zich, gedurende eenen te bepalen tijd, aan eene hooge of geneeskundige school geoefend had. De vreemde kunsteefenaars zouden ons dan niet meer verwijten, dat wij niet op de hoogte der wetenschap waren, of ons ook ten dezen opzigten beschimpen.

Het ware dan waarlijk te wenschen, dat de algemeene aandacht van alle medekunstbeoefenaars op deze gewigtige aangelegenheid gevestigd wierd, en door velen ook daartoe ernstige en eensgezinde pogingen bij de regering wierden aangewend?

ASSEN. D.

Alfabet voor den Opmerker.

Vervolg van No 81.

Frankrijk. Een schoon land, door de natuur allermildst bedeeld, en boven vele landen van *Europa* rijk gezegend met voortbrengselen, die, buiten hetzelve, op hoogen prijs geschat worden. Maar, hoe kwistig de weldadige hand der scheppende Voorzienigheid daar hare zegeningen uitstort; deszelfs bewoners kenmerken zich, over het algemeen genomen, daarom zelden door eene dankbare tevredenheid. Zoo ergens, dan geldt voorzeker, onder meerdere blijken van volks-broodd-dronkenheid van de Fransche natie, de proefondervindelijke waarheid; dat: hoe meer men heeft en geniet, hoe minder men zich erkentelijk betoont. — De geschiedenis wijst het ons genoegzaam aan, en de laatst verloopen jaren hebben den stempel op die aanwijzing gezet, dat het Fransche volk altijd nog meer wil dan het werkelijk heeft. Van daar, dat het voor een gouvernement, hoe overeenstemmend ook met den algemeenen wensch, altijd moeijelijk is, het in *Frankrijk* het meerderdeel der bevolking naar den zin te maken; te meer, sedert de partijgeest zich in dat, in natuur- en kunst-voortbrengselen zoo rijke land, van veler gemoederen meester gemaakt heeft, en de arbeidende volksklasse er zoowel als de wetgevende eene eer in stelt, haren haan koning te doen kraaijen. Wij gaan weder een gewigtig tijdstip te gemoet, dat ons daaromtrent eene nieuwe overtuiging zal opleveren: het bij de kamer der pairs aanhangige monster-proces wegens de Parijsche en Lyonsche opstandelingen. Gedurende eenen geruimen tijd hebben de dagbladen van verschillende kleur ons met de voorbereidende maatregelen tot den aanvang en het voeren van dit gewigtig pleitgeding bezig gehouden, en zullen ons, ongetwijfeld, nog wel eenigen tijd stof tot beredeneerde artikelen opleveren: want geene bijzonderheid, hoe gering ook, zullen de Fransche journalisten laten voorbij gaan, om hunne lezers te vergasten op hetgeen hunne weetgierigheid kan bevredigen. Wij vertrouwen intusschen, en op goede gronden, dat het regeringsbestuur kracht genoeg zal ten toon spreiden, om, even als het tot hiertoe loffelijk heeft weten vol te houden, der hevigst woelende partij moedig het hoofd te blijven bieden.

Fransch. De Fransche modes, de Fransche zeden en de Fransche taal vinden, buiten *Frankrijk*, in de meest beschaafde landen van *Europa* en onder de meest beschaafde inwoners dier landen, hare getrouwe vereerders. Wat zou de zoogenoemde groote wereld aanvangen, indien *Frankrijk* haar niet leerde, hoe zich te kleeden, hoe te leven en hoe te spreken? Hare verpligting jegens *Frankrijk* is derhalve groot, zeer groot, en zelfs zóó groot, dat zij, om daaraan naar behooren te kunnen beantwoorden, dikwijls liever hare nationale oorspronkelijkheid verzaakt, dan zich slechts één oogenblik den schijn op den hals te halen, dat zij tot de zoogenoemde kleine, alias burgerwereld behoort.

Fuik. Een van rijs gevlochten, doorluchtige, langwerpige korf, waarvan de aal- of paling-visschers zich bedienen. Onze vernuftige volksdichter CATS heeft van het gebruik maken van dit werktuig eene zeer zinrijke toespeling gemaakt op het huwelijk; want gelijk de aal of paling, door de list van den visscher, in de fuik gevangen raakt en die gevangenis zonder 's visschers wil niet meer kan ontvlugten, zoo wordt de vrijer of vrijster, door den schalkschen Amor, dikwijls, onverhoeds in het huwelijksnet gevangen, waaruit, zonder wettig-magtige medehulp, en dan nog maar alleen naar zekere, vastgestelde bepalingen, geen ontkomen denkbaar is. Maar de zinnebeeldige toepassing der fuik behoeft zich niet slechts tot het huwelijk te bepalen: het geheele maatschappelijke leven is eene aaneenschakeling van fuiken. Ons bestek gedoogt niet, ze allen, in geregelde volgorde, op te noemen: de opmerkers van ons Alfabet kennen ze misschien nog beter bij namen dan wij. Wij herinneren hen daarom bij dezen slechts alleen, tot staving van ons gezegde, de ligtgeloovigheids-fuik, de weelde-fuik, de speelzucht-fuik, de valsche vriendschaps-fuik, de wellust-fuik, de mode-fuik, de vreemde nabootsing-fuik, de speculatie-fuik en de staatkundige verwikkelings-fuik.

Gaauw. Er kunnen omstandigheden bestaan, waarin het spoedmaken onvermijdelijk noodzakelijk is, als het, of op het redden van iemands leven aankomt, die in doodsgevaar verkeert, of het behoud van het crediet eens eerlijken mans geldt, die door eene onvoorziene, noodlottige gebeurtenis in verlegenheid geraakt. Van geheel anderen aard daarentegen is het, wanneer er van de daarstelling van goede, proefhoudende, wettige verordeningen sprake is, of dat men tot de bevordering van individueel of algemeen belang vereischte maatregelen behoort daar te stellen; in zulk geval is overhaastende spoed afkeuringswaardig, en bedaarde, langzame overweging allernoodigst. In laatstgenoemde omstandigheid, kan men echter ook wel eens al te langzaam te werk gaan, en zoodoende het tij laten verloopen eer dat men de bakens behoorlijk heeft verzet; en dat is ook eene groote fout van al te groote langzaamheid. *Wagen de schoenpost trekke ... kan.*

Galop. Een gebruikelijk kunstwoord bij het paardrijden; maar ook evenzeer in het dagelijksche leven van toepassende beteekenis, waar het zoo veel te kennen geeft, als uit den gewonen *stap* of *draf* der maatschappelijke pligtvervulling in den meer verhaasten, en niet zelden overhaasten sprong van overijling te vervallen. Onze hedendaagsche wereld levert, misschien meer dan vroeger, een onoverzienbaar getal *galopadisten* op. Bij jongelingen zoowel, als bij door ervaring wijzer geworden mannen, ontwaart men, ten huidigen dage, sprongen van overijling, *galopades*, die doorgaans de bedroevendste gevolgen na zich slepen, om de eenvoudige reden, dat het galopperen dikwijls aanleiding tot zijsprongen geeft, waardoor de ruiter menigmaal uit den zadel wordt geworpen.

Galei. Galeiboeven. Het is een oud maar *waar* spreekwoord, dat de kleine boeven doorgaans worden verwezen tot dwangarbeid, maar de groote vrij of onschuldig worden verklaard.

Letternieuws.

Mr. B. H. LULOFS, Reis naar Baden-Baden, *enz.* *Te Groningen bij* J. OOMKENS.

Het is voor den recensent weinig kunst, om een werk, hetwelk hem — om welke reden ook — niet bevalt, door magtspreuken en uit het verband gerukte aanhalingen, in de achting van het lezend publiek te doen dalen. — Op de hoogte, waar deze heeren staan, zij zij niet ongelijk aan de torenwachters in de groote steden, die, door hun ontijdig geroep van: *brand! brand!* zoo wel eenen nooddeloozen schrik kunnen te weeg brengen, als eene wijze voorzorg, wanneer zij ter goeder ure de rustende en zorgelooze menigte vermanen.

Wij zwijgen van het geschreeuw, dat sommige van die heeren *brand-roepers* uit hunne duizelachtige hoogte over dit uitmuntend werk hebben uitgeroepen, het onderzoek van het lezend publiek, zoo het niet met blind geloof geslagen is, zal genoeg bewezen hebben, dat het slechts misverstand, dwaling, ja herschenschim was, wat zij van dit schoone werk, al *brand*-roepende, verkondigden.

Zelden kwam in onze handen een werk, aan eene Nederlandsche pen ontvloeid, waarin meer echte luim, ware geleerdheid, schoone stijl heerschten, noch eene belangrijkere beschrijving van een togtje, dat wel zoo vele lotgevallen niet bezit noch bezitten kan, als eene reis om de wereld, maar door den geestvollen schrijver zoo onderhoudend en aangenaam behandeld werd, dat ons, na YORCK's *sentimenteele reis*, geene andere zoo veel genoegen verschaft. Ik zal voor ditmaal slechts eenige bewijzen van stijl, geven — (om niet den schijn te hebben van — gelijk gindsche brandroepers — met magtspreuken om te gaan.) — — —

De heer LULOFS zegt zelve, bladzijde 376 in eene noot: « Men ziet, *stijllikken* « is mijn stokpaardje, ofschoon menig oppervlakkig lezer niet droomt, dat er, « dit geheele reisverhaal door, zoo veel moeite aan besteed is, en dit het meest « op die plaatsen, waar men zulks het minste verwachten zoude." En welk schooner bewijs hiervan zouden wij kunnen geven, dan juist bij deze aanmerking de dubbele vertaling van het heerlijke vers van VIRGILIUS, waar hij Koning *Turnus*, als deze eene door hem belegerde veste ontrijdt, bij eenen wolf vergelijkt, die, van honger gefolterd, in de ure des middernachts, razend om eene gesloten schaapskooi rondwaart.

De heer LULOFS gebruikt deze vergelijking bij het gezigt eener beek, die in den zomer stil en zacht daar henen vloeit, maar 's winters, als van woede schuimbekkende, om de woningen klotsende, overal poogt in te dringen en alles wil verslinden. Dan mag men van haar zeggen:

Zoo grimmig raast een wolf, als, tartend storm en vlagen,
Hij 's nachts een volle kooi met schapen komt belogen,
Waar, aan de moederborst, het lamke veilig rust,
Zijn teêr geblaat beproeft, en zoo in slaap zich sust.
Het schrikdier kookt van wrok op die hij niet kan naken;
Hem branden zijn van bloed gespeende en dorre kaken,
En 's langen honger's klaauw verscheurt hem 't ingewand.

En aanstonds daarop eene tweede vertaling:

Zoo grimt een wolf des nachts, als hij, spijt wind en vlagen,
De digt gesloten deur der schaapskooi komt belagen;
Waar 't lamke veilig aan der moeder uijer rust;
Zijn blaten opfnend, en in zoeten slaap zich sust.
Het monster kookt van wrok, maar pal staan deur en wanden.
Van lang reeds opgegaard verscheurt hem de ingewanden
Des hongers razernij; zijn muil is droog van bloed.

Welk eene verscheidenheid! en toch, hoe drukken beide deze zangen dezelfde gedachten even schoon uit!

Maar wie zal onzen landgenoot overtreffen als hij het heerlijke gezang van TASSO bij het gezigt der kruisvaarders van *Jeruzalem*, op zich zelven toepast; wie kent eene schoonere vertaling?

« *Da sehen Sie Baden!* (zoo luidt deze geheele passage) riep eensklaps onze koetsier FIX-UND-FERTIG uit, toen wij van eene hoogte naar het dal, waarin de badplaats ligt, nederzagen. Blijde waren wij; zoo blijde had ik bijna gezegd als

de christen-heirlegers, toen zij, ten tijde der kruistogten, na eenen langen marsch in *Palestina*, eindelijk de aloude Godsstad, het heilig *Jeruzalem*, ontdekten, en de kreet van: *Jeruzalem! Jeruzalem!* uit aller mond klonk.

Een ieders hart en voet heeft vleug'len aangetogen,
En toch wie merkt er iets aan zijn verhaaste schreên?
Maar als nu hooger stijgt de zon aan 's hemels bogen,
En splijt met fellen brand den dorren grond van een,
Daar rijst Jeruzalem *op 't heerlijkst voor elks oogen!*
Daar, naar Jeruzalem, *wijst ieders vinger heen!*
Daar hoort men, als één kreet, aan duizenden van lippen
Den groet: Jeruzalem! Jeruzalem! *ontglippen!*

Dat is vertalen en toch poëzij!

Maar wie telt alle gezangen van HORATIUS, GÖTHE, SCHILLER, SCHAKESPEAREN, BYRON, en zoo vele anderen, alle even schoon vertaald? Wie vindt niet overal zijnen geliefkoosden vaderlandschen dichter weder, en dan nog elke, ook de onbeduidenste kleinigheid, in eenen stijl uitgedrukt, die niets te wenschen overlaat. — Jal dit schoone werk, schoon door sommigen voor lang gerekt uitgeschreeuwd, zal den beminnaar van schoone letteren, van taal, en welsprekenheid, één der schoonste vruchten zijn, die in de laatste jaren op *Neêrlands* bodem wiessen. Terwijl het slechts de ijlhoofdige romanlezer, die maar begeert in eene droomwereld van schrikverbeelding te leven, of den onwetende voor zal komen datgene te zijn, wat *zij* er van wilden maken, die geen stijl noch letteren weten te waardeeren.

Moge de heer LULOFS nog menig werk aan *Neêrlands* Volk schenken; moge hij niet slechts als dichter en proza-schrijver optreden, maar ons ook meer en meer, in onze eigene schoone taal, met de meesterstukken der oude en nieuwe wereld, door zijne meesterlijk vertalende pen, bekend maken.

GELRUS.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 7 Mei 1 El 7 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 3 D
Den 8 dito 1 El 7 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 3 D

Heden nacht overleed alhier, na eene kortstondige ziekte van slechts vijf dagen, mijne hartelijk geliefde Huisvrouw *GEERTRUIDA GROOTENHUIS*, Geboren ROELOFS, in den ouderdom van drie en zestig jaren, na eene genoegelijke echtvereeniging van nagenoeg een en dertig jaren.

Dienende deze algemeene ter bijzondere Kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

ARNHEM, den 4den Mei 1835.

Heden voor den middag, ten half elf ure, behaagde het Gode, onzen geliefden Vader, Behuwd- en Schoonvader, *GOOSSEN NIKKELS*, in den ouderdom van 66 jaren, door den dood van ons weg te nemen, en, zoo wij hopen, in de eeuwige Heerlijkheid over te plaatsen. Wij geven door deze van dit ons smartelijk verlies aan vrienden en bekenden berigt en verzoeken van brieven van rouwbeklag verschoond te blijven.

ZUTPHEN, den 4den Mei 1835.

Uit onzer aller naam,
D. ROELOFSEN, J. Zoon.

N. B. *De Affaire zal op naam van den Overledene door den Ondergeteekende worden voortgezet.*

Aan de gevolgen eener zware bloedspuwing, stierf heden avond ten elf ure, zeer subiet, in den ouderdom van 53 jaren, *MATHILDA HENDRIKA VAN BISSELICK*, Echtgenoote van

ARNHEM, den 5den Mei 1835.

P. E. LACHAPELLE.

Aanbesteding van Dijkwerken.

DE DIJKSTOEL der Polders van *Oosterwolde*, zal op Donderdag den 21sten Mei aanstaande, des morgens om tien ure, op 't Stadhuis te *Elburg*, publiek besteden:

Het Repareeren der BELANGRIJKE DEFECTEN *aan den Zomerdijk.*

Waarvan de aanwijzing daags te voren zal geschieden, en bestek en conditien te *Elburg* in het Logement *de Haas* en te *Oosterwolde* bij de Wed. *J. VAN DEN HEUVEL* ter lezing zullen liggen.

---

§ † § Het *Nieuwe Fransche Koffijhuis*, te *Amsterdam*, door vernieuwing van Gaslicht verfraaid zijnde, is bij den Ondergeteekende UIT DE HAND TE KOOP, eene aanzienlijke partij LAMPEN, welke zeer goed onderhouden zijn en dagelijks te bezigtigen.

L. HAMEL.

---

§ § § TE KOOP: twee PAAUWEN en eene PAAUWIN, te bevragen bij de Wed. *L. A. KARSENBERGH*, Boekhandelaresse te *Deventer*; brieven franko.

---

† § † De trekking der 1ste klasse van de 165ste Loterij begint op den 18den dezer. Ter verkrijging van Loten, vervoege men zich ten Kantore van den gekwalificeerden Kollecteur *G. J. DIBBETS.*

---

§ § § De Ondergeteekende, door aankoop Eigenaar geworden zijnde der van ouds beroemde STEEN- en TICHEL-FABRIEK, gelegen aan den Kanonsdijk, nabij *Zutphen*, waar van de laatste Eigenaars waren, de Heeren *Hk.* en *R. VOORTMAN*, verzoekt de vroegere Begunstigers dier Fabriek, zoomede allen die vertrouwen in hem gelieven te stellen, hem voortaan met hunne commissien te vereeren. — In navolging der vorige Bezitters, zal hij alles trachten aan te wenden, zich de achting zijner Begunstigers waardig te maken.

Zutphen den 1sten Mei 1835.

J. W. WINTER MOMMA.

---

† § † *A. PERRIN*, Hofbloemenwerker, *Spuistraat* No. 364 te *'s Gravenhage*, heeft de eer de H. H. Kooplieden te berigten, dat hij uit zijne Fabriek, te *Parijs* gevestigd, heeft ontvangen een groot Assortiment BOUQUETS voor Hoeden en Mutsen, bestaande uit meer dan 800 Takken, dewelke hij tot de Parijsche prijzen leveren kan.

Alle deze Bloemen zijn van den laatsten smaak.

---

§ † § De Ondergeteekende heeft de eer [illegible] te maken, dat zijne woning thans [illegible] is in de [illegible]straat, naast het Logement *de Arend*, Wijk C. No. 22, alwaar hij ook een LITHOGRAPHISCH INSTITUT heeft opgerigt, waarin nog eenige fatsoenlijke jonge Lieden, tot aanleering der LITHOGRAPHIE, tegen billijke voorwaarden, kunnen worden opgenomen.

Tevens is hij zoo vrij zich hiermede in de gunst van het geëerde publiek in het vervaardigen van al hetgeen wat tot zijn vak betrekking heeft, aan te bevelen, belovende eene allezins prompte en civiele bediening.

Arnhem, den 1sten Mei 1835.

PH. DUNST,
Lithograaph.

BOURICIUS,
Algemeene Postwagen-Diensten.

Vertrek der Diensten van de Onderneming van het Kantoor te *Arnhem*.

DAGELIJKS.

's Morgens ten 6 ure 30 min., naar *Amersfoort*, *Amsterdam*, *Utrecht*, *Leyden*, *'s Gravenhage*, *Gouda*, *Rotterdam*, *Gorinchem*, *Breda*, *Nijkerk*, *Harderwijk*, *Elburg* en *Kampen*.

's Morgens ten 7 ure, naar *Nijmegen*, *Grave*, *'s Hertogenbosch*, *Eindhoven*, *Tilburg*, *Breda*, *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle*, *Kampen*, *Elburg*, *Harderwijk* en *Nijkerk*.

's Morgens ten 11 ure, naar *Wageningen*, *Utrecht* en *Amsterdam*.

's Middags ten 2 ure 15 min., naar *Amersfoort*, *Amsterdam*, *Utrecht*, *Gouda* en *Rotterdam*.

NB. *Deze dienst heeft vervangen die, welke des middags ten 3 ure 30 min. naar Utrecht en Amsterdam alleen pleeg af te gaan.*

's Middags ten 4 ure, naar *Nijmegen*, *Kleef* en verder naar *Duitschland*, naar *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle*, *Meppel*, *Heerenveen*, *Leeuwarden*, *Assen* en *Groningen*.

's Avonds ten 7 ure, naar *Zutphen* en *Nijmegen*.

Van *Utrecht* vertrekt ook nog, des morgens ten 7 ure 30 min. eene Dienst naar *Leyden*, *'s Gravenhage*, *Gouda* en *Rotterdam* buiten en behalve de bovenvermelde.

Arnhem, den 1sten Mei 1835.

De Directeur,
W. CNOPIUS.

De Koninklijk-Pruissische Snelpost, over *Emmerik* naar *Duitschland*, vertrekt des morgens ten 7 ure.

*** Bij den Boekhandelaar en Boekdrukker *J. C. VAN KESTEREN*, te *Amsterdam*, zijn op heden van de Pers gekomen, en alom verzonden:

I. J. E. SCHUT, *Jodoka de Kaartlegster*, 2 deelen kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . ƒ 4.90.
II. *Romantisch Klaverblad*, of *drie Verhalen* enz., één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . „ 2.75.
III. [illegible] *de Leeuwenridders*, 2 deelen [illegible] gegraveerde [illegible]
IV. *Nieuwe Keur van* [illegible], No. 1 en 2, elk No. . . . . „ 0.60.

Bovengemelde debiteert met veel succes:

I. *De Vondeling*, of *Liefde en Pligt*; een oorspronkelijk Hollandsche Roman, 2 deelen kompleet, met gegraveerde titels en vignetten. . . . . ƒ 4 80.
II. P. MEESTERS, *Twaalf Ambachten en dertien Ongelukken*; één oorspronkelijk Nederlandsche Roman: één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . „ 2.75.
III. H. DUCOR, *de Lotgevallen van eenen Marinier van de Keizerlijke Garde*, gedurende zijne krijgsgevangenschap in *Spanje*, op *Cabrera* en in *Rusland*; 2 deelen kompleet, met gegraveerde titels en vignet. . . . . „ 5.50
IV. *Lektuur voor Blijmoedigen*, of *Verhalen uit een' Vriendenkring*, door den Schrijver van *Vier dagen op reis*, enz.; één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet . . . . . „ 2.75.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.